Категорія справи № **519/15/17: Цивільні справи; Розгляд клопотань про визнання та виконання рішень іноземних судів в Україні; Клопотання про визнання та звернення до виконання рішення іноземного суду, що підлягає примусовому виконанню.**
Надіслано судом: **16.03.2017.** Зареєстровано: **16.03.2017.** Оприлюднено: **20.03.2017.**

Справа № 519/15/17

У Х В А Л А

06.03.2017 року м. Южне

Южний міський суд Одеської області у складі:

головуючого судді Барановської З.І., секретаря Гнатюк Л.М.

розглянувши клопотання представника Ostchem Holding Limited (Остхем Холдинг Лімітед) про визнання та надання дозволу на примусове виконання на території України часткового арбітражного рішення за згодою №1 Арбітражного інституту ОСОБА_1 палати м.Стокгольма від 25.07.2016 року по справі №V 2016/065,

В С Т А Н О В И В:

До Южного міського суду Одеської області звернувся представник Ostchem Holding Limited (Остхем Холдинг Лімітед) (надалі Ostchem) з клопотанням про визнання та надання дозволу на примусове виконання на території України часткового арбітражного рішення за згодою № 1 Арбітражного інституту ОСОБА_1 палати м. Стокгольма від 25.07.2016 року по справі №V 2016/065, мотивуючи свої вимоги тим, що 25.07.2016 року Арбітражним інститутом ОСОБА_1 палати м. Стокгольма, за згодою сторін, було прийнято часткове арбітражне рішення за згодою №1 по справі №V 2016/065 за позовом Ostchem до ПАТ «Одеський припортовий завод» (надалі ПАТ «ОПЗ») про стягнення заборгованості, яким зобовязано ПАТ «ОПЗ» сплатити Ostchem наступні суми, а саме: 193257811,22 доларів США, що становить неоспорюваний непогашений основний борг та 57977343,37 доларів США. що становить неоспорювану нараховану пеню, що повинна бути сплачена Ostchem відповідно до статті 7.2 Контракту купівлі - продажу природного газу № 20/СН-36-1 від 20.01.2013 року.

В судовому засіданні представник заявника підтримав клопотання та надав письмові додаткові пояснення.

В судовому засіданні представники ПАТ «ОПЗ» заперечували проти задоволення клопотання, надали письмові заперечення, письмові уточнення та доповнення до заперечень.

Вивчивши клопотання та дослідивши додані до нього документи, судом встановлено, що вони відповідають вимогам ст. 394 ЦПК України, а клопотання про надання дозволу на виконання на території України рішення іноземного суду задоволенню.

Згідно ч.1ст.390 ЦПК Українирішення іноземного суду (суду іноземної держави; інших компетентних органів іноземних держав, до компетенції яких належить розгляд цивільних чи господарських справ; іноземних чи міжнародних арбітражів) визнаються та виконуються в Україні, якщо їх визнання та виконання передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або за принципом взаємності.

Статтями391,392 ЦПК Українипередбачено, що рішення іноземного суду може бути пред'явлено до примусового виконання в Україні протягом трьох років з дня набрання ним законної сили і розглядається судом за місцем проживання (перебування) або місцезнаходженням боржника. Якщо

боржник не має місця проживання або місцезнаходження на території України або його місце проживання або місцезнаходження невідоме, питання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду розглядається судом за місцезнаходженням в Україні майна боржника.

Пунктом 12Постанови Пленуму Верховного Суду України «Про практику розгляду судами клопотань про визнання й виконання рішень іноземних судів та арбітражі і про скасування рішень, постановлених у порядку міжнародного комерційного арбітражу на території України» від 24.12.1999 року №12зазначено, що клопотання про визнання й виконання рішень іноземних судів (авбітражів) суд розглядає у визначених ними межах і не може входити в обговорення правильності цих рішень по суті, вносити до останніх будь-які зміни.

В п.20Постанови Пленуму Верховного Суду України «Про практику розгляду судами клопотань про визнання й виконання рішень іноземних судів та арбітражі і про скасування рішень,постановлених у порядку міжнародного комерційного арбітражу на території України» від 24.12.1999 року № 12зазначено, що при розгляді й вирішенні зазначених заяв і клопотань суд має керуватися відповідними нормамиЦПК України,Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж», Положенням про Міжнародний комерційний арбітражний суд при Торгово-промисловій палаті України, положеннями міжнародних договорів про міжнародний арбітраж, Регламентом Міжнародного комерційного арбітражного суду приТоргово-промисловій палаті України, Законом України «Про торгово-промислові палати в Україні», арбітражною угодою чи арбітражним застереженням сторін.

Відповідно дост.35 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж»та ч.1 ст.4 Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень для визнання та приведення до виконання арбітражного рішення сторона, що подає клопотання про таке визнання та виконання, подає наступні документи: належним чином посвідчений оригінал арбітражного рішення або його належним чином посвідчену копію, оригінал арбітражної угоди або її належним чином засвідчену копію.

Судом встановлено, що 25.07.2016 року частковим арбітражним рішенням за згодою № 1 Арбітражного інституту ОСОБА_1 палати м. Стокгольма по справі №V 2016/065 за позовом Ostchem Holding Limited (Остхем Холдинг Лімітед) до ПАТ «Одеський припортовий завод» про стягнення заборгованості, стягнуто на користь заявника з ПАТ «ОПЗ» 193257811,22 доларів США, що становить неоспорюваний непогашений основний борг та 57977343,37 доларів США. що становить неоспорювану нараховану пеню, що повинна бути сплачена відповідно до статті 7.2 Контракту купівлі - продажу природного газу № 20/СН-36-1 від 20.01.2013 року.

Відповідно до п.9.2 Контракту купівлі-продажу природного газу № 20/СН-36-1 від 20 січня 2013 року, у разі неможливості досягнути згоди в процесі переговорів і консультацій протягом 30 днів з моменту виникнення будь-якого спору або розбіжності, спори передаються на розгляд в Арбітражний інститут ОСОБА_1 палати м. Стокгольма. (а.с.51).

Згідно довідки Арбітражного інституту ОСОБА_1 м. Стокгольма від 28 липня 2016 року часткове арбітражне рішення за згодою у арбітражному провадженні було винесене 25 липня 2016 року, набрало законної сили 25 липня 2016 року та є обовязковим для виконання сторонами у відповідності до статті 40 Арбітражного Регламенту Арбітражного інституту ОСОБА_1 палати м. Стокгольма (а.с.68).

Сторони по справі є державами-учасницями Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень (Нью-Йорк, 10 червня 1958 року), яка ратифікована Україною 10 жовтня 1960 року.

Пунктом 1 статті 1 цієї Конвенції передбачено, що вона застосовується щодо визнання і виконання арбітражних рішень, постановлених на території іншої держави, ніж держава, де запитуються їх визнання і виконання, за спорами, сторонами в яких можуть бути, як фізичні, так і юридичні особи. Вона застосовується також щодо арбітражних рішень, які не вважаються внутрішніми рішеннями у тій державі, де запитуються їх визнання та виконання.

Статтею 3 цієї Конвенції передбачено, що кожна договірна держава визнає арбітражні рішення, як обов'язкові та виконує їх відповідно до процесуальних норм тієї території, де запитуються визнання

та виконання цих рішень, на умовах, викладених у статтях Конвенції.

Згідно ст. 396 ЦПК України, підставами для відмови у задоволенні клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду є наступне:

1. Клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду не задовольняється у випадках, передбачених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Якщо міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, такі випадки не передбачено, у задоволенні клопотання може бути відмовлено:1) якщо рішення іноземного суду за законодавством держави, на території якої воно постановлено, не набрало законної сили; 2) якщо сторона, стосовно якої постановлено рішення іноземного суду, була позбавлена можливості взяти участь у судовому процесі через те, що їй не було належним чином повідомлено про розгляд справи; 3) якщо рішення ухвалене у справі, розгляд якої належить виключно до компетенції суду або іншого уповноваженого відповідно до закону органу України; 4) якщо ухвалене рішення суду України у спорі між тими самими сторонами, з того ж предмета і на тих же підставах, що набрало законної сили, або якщо у провадженні суду України є справа у спорі між тими самими сторонами, з того ж предмета і на тих же підставах до часу відкриття провадження у справі в іноземному суді; 5) якщо пропущено встановлений міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та цим Законом строк пред'явлення рішення іноземного суду до примусового виконання в Україні; 6) якщо предмет спору за законами України не підлягає судовому розгляду; 7) якщо виконання рішення загрожувало б інтересам України; 8) в інших випадках, встановлених законами України.

Також уст.36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж»визначено вичерпний перелік підстав для відмови у визнанні або у виконанні арбітражного рішення.

Відповідно до ч. 1 статті V Нью-Йоркської Конвенції, у визнанні та виконанні арбітражного рішення може бути відмовлено на прохання тієї сторони, проти якої воно спрямоване, тільки якщо ця сторона надасть компетентній владі за місцем, де проситься визнання і приведення у виконання, докази того, що:

- сторони в арбітражній угоді були за застосованим до них законом у будь-якій мірі недієздатними, або ця угода є недійсною згідно із законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а за відсутності такої вказівки - за законом країни, де рішення було винесене, або

- сторона, проти якої винесене рішення, не була належним чином повідомленою про призначення арбітра або про арбітражний розгляд чи з інших причин не могла надати свої пояснення, або

- вказана ухвала винесена щодо спору, не передбаченого або такого, що не підпадає під умови арбітражної угоди або арбітражного застереження в договорі, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди або арбітражного застереження в договорі, з тим, проте, що якщо постанови з питань, що охоплюються арбітражною угодою або застереженням, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою або застереженням, то та частина арбітражного рішення, яка містить постанову з питань, що охоплюються арбітражною угодою або арбітражним застереженням у договорі, може бути визнана та приведена у виконання, або

- склад арбітражного органу або арбітражний процес не відповідали угоді сторін або, за відсутності такого, не відповідали закону тієї країни, де мав місце арбітраж, або

- рішення ще не стало остаточним для сторін або було скасоване чи призупинене виконанням компетентною владою країни, де воно було винесене, або країни, закон якої застосовується.

Крім того, за ч. 2 статті V Нью-Йоркської Конвенції, у визнанні і приведенні у виконання арбітражного рішення може бути також відмовлено, якщо компетентна влада країни, в якій проситься визнання і виконання, знайде, що:

- об'єкт спору не може бути предметом арбітражного розгляду зазаконамицієї країни, або

- визнання і приведення у виконання цього рішення суперечать публічному порядку цієї країни.

Відповідно до правової позиції Верховного Суду України, викладеної у постанові від 23.04.2014 (справа № 6-39цс14), оскільки правовідносини щодо надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду на території України врегулюванні статтею V Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10.06.1958 (Нью-Йорк), статтею 9 Угоди про порядок вирішення спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності від 20.03.1992, ратифікованоїпостановою Верховної Ради України від 19.12.1992 № 2889-XII, та статтею 36 Закону України від 24.02.1994 № 4003-XII «Про міжнародний комерційний арбітраж», то тягар доведення наявності підстав для відмови у визнанні та виконанні арбітражного рішення покладається на сторону, яка заперечує проти клопотання стягувача, й підстави для застосування частини другоїстатті 396 Цивільного процесуального кодексу Українивідсутні.

Доводи ПАТ «ОПЗ» про направлення на адресу Апеляційного суду округу Свеа в м. Стокгольм заяви про скасування заключного рішення Арбітражного інституту ОСОБА_1 палати м. Стокгольма від 11 жовтня 2016 року у справі № V 2016/065, суд не може взяти до уваги оскільки заявник просить визнати та надати дозвіл на примусове виконання іншого рішення, а саме: часткового арбітражного рішення за згодою № 1 Арбітражного інституту ОСОБА_1 палати м. Стокгольма від 25 липня 2016 року, яке набрало законної сили та згідно довідок від 23.02.2017 та 24.02.2017 року у провадженні Апеляційного суду округу Свеа в м. Стокгольм відсутні клопотання щодо скасування цього рішення та справи щодо його оспорювання (а.с.231-238).

Вичерпний перелік правочинів, що порушують публічний порядок встановленийст.228 ЦК України.

Відповідно до ч.2 п.18Постанови Пленуму Верховного суду України від 06.11.2009 № 9 при кваліфікації правочину застаттею 228 ЦК Українимає враховуватися вина, яка виражається в намірі порушити публічний порядок сторонами правочину або однією зі сторін. Доказом вини може бути вирок суду, постановлений у кримінальній справі, щодо знищення, пошкодження майна чи незаконного заволодіння ним тощо. Наслідки вчинення правочину, що порушує публічний порядок, визначаються загальними правилами.

При цьому жодних обвинувальних вироків українського суду, або відповідного судового рішення судів інших держав, що набрали законної сили, про притягнення посадових осіб ПАТ «Одеський припортовий завод» або Ostchem Holding Limited (Остхем Холдинг Лімітед) до відповідальності, боржником надано не було.

Таким чином, суд дійшов висновку, що твердження Боржника про порушення публічного порядку України є передчасними та такими, що не ґрунтуються на дійсних обставинах справи, а тому не можуть братися судом до уваги.

Окрім того боржником не надано доказів того, що є підстави для відмови у визнанні або у виконанні арбітражного рішення, арбітражне рішення набрало законної сили, визнання та виконання арбітражного рішення не суперечить публічному порядку України, а тому суд приходить до висновку, що клопотання підлягає задоволенню.

Відповідно до ч. 8ст. 295 ЦПК Українияккщо в рішенні іноземного суду суму стягнення зазначено в іноземній валюті, суд, який розглядає це клопотання, визначає суму в національній валюті за курсом Національного банку України на день постановлення ухвали.

Станом на 06.03.2017 року за курсом Національного банку України вартість 1 долару США становить 27,1192 грн.

Таким чином, з ПАТ «ОПЗ» на користь Ostchem підлягає стягненню відповідно до часткового арбітражного рішення за згодою № 1 Арбітражного інституту ОСОБА_1 палати м. Стокгольма наступні суми, а саме: 5240997234,04 (193257811,22х27,1192) грн., що становить неоспорюваний непогашений основний борг та 1 572 299 170,32 (57977343,37х27,1192) грн., що становить неоспорювану нараховану пеню, що повинна бути сплачена Ostchem відповідно до статті 7.2 Контракту купівлі - продажу природного газу № 20/СН-36-1 від 20.01.2013 року.

Керуючись ст.ст.210,390,392,394,395 ЦПК України, Постановою Пленуму Верховного суду України № 12 від 24.12.1999 року «Про практику розгляду судами клопотань про визнання й виконання рішень іноземних судів та арбітражів і про скасування рішень, постановлених у порядку міжнародного комерційного арбітражу на території України, суд

У Х В А Л И В:

Клопотання представника Ostchem Holding Limited (Остхем Холдинг Лімітед) про визнання та надання дозволу на примусове виконання на території України часткового арбітражного рішення за згодою №1 Арбітражного інституту ОСОБА_1 палати м.Стокгольма від 25.07.2016 року по справі №V 2016/065 про стягнення заборгованості з ПАТ «Одеський припортовий завод» - задовольнити.

Визнати та надати дозвіл на примусове виконання часткового арбітражного рішення за згодою № 1 Арбітражного інституту ОСОБА_1 палати м. Стокгольма від 25 липня 2016 року по справі № V 2016/065, про стягнення з ПАТ «Одеський припортовий завод» на користь компанії Остхем Холдинг Лімітед (OscthemHoldingLimited)» неоспорюваного непогашеного основного боргу в розмірі 5240997234,04 грн., та неоспорюваної нарахованої пені в розмірі 1 572 299 170,32 грн., що повинна бути сплачена відповідно до статті 7.2 Контракту купівлі-продажу природного газу № 20/СН-36-1 від 20 січня 2013 року.

Видати виконавчий лист про стягнення заборгованості з Публічного акціонерного товариства «Одеський припортовий завод» (65481, Одеська обл., м. Южне, вул. Заводська, буд. 3, код ЄДРПОУ 00206539) на користь компанії Остхем Холдинг Лімітед (OscthemHoldingLimited) (ЕміліуЧормозіу, Лофітіс Бізнес-центр, 6 поверх, офіс 3 та 4, 3035, Лімасол, Республіка Кіпр) (EmiliouChourmouziou, LophitisBusinessCentre, 6thfloor, offices 3&4, 3035 Limassol, RepublicofCyprus) неоспорюваного непогашеного основного боргу в розмірі 5240997234,04 грн., та неоспорюваної нарахованої пені в розмірі 1 572 299 170,32 грн., що повинна бути сплачена відповідно до статті 7.2 Контракту купівлі-продажу природного газу № 20/СН-36-1 від 20 січня 2013 року.

Ухвала може бути оскаржена в апеляційному порядку через суд першої інстанції, шляхом подачі апеляційної скарги в 5-денний строк з дня проголошення ухвали, у разі якщо ухвалу було постановлено без участі особи, яка її оскаржує з дня отримання копії цієї ухвали.

Суддя Южного міського суду

Одеської області **ОСОБА_2**